

[Bomholt.]

Slebsager, var imidlertid af en anden Mening. Han skænkede i Stedet Arbejdet til en Murermester for den pæne Sum af 94 500 Kr., altsaa en Gave paa 14 500 Kr. — dog ganske vist Statens Penge.

Hvorfor handlede det ærede Medlem saaledes? Forklaringen staar i Rigsdagstidenden for 1923—24, Spalte 567. Her udtalte det ærede Medlem — med Formandens Tilladelse skal jeg citere —:

„man har gjort det, fordi Murermester Poulsen havde taget Forbehold overfor Samarbejde med den kooperative Virksomhed og vilde gøre dette Forbehold gældende, da det var en Vedtagelse mellem Tømrer-, Snedker- og Murermestrenes Foreninger i Randers, at man vilde være afskaaret fra at give Tilbud paa Arbejder ved Bygningen, hvis man antog Tilbudet fra Murersvendenes kooperative Forening.“

Der forelaa altsaa efter den daværende Ministers Udsagn en Vedtagelse, som truede Foretagendet med faglig Kamp, og derfor foretrak han at privilegere Mesterringen. Der er den store Forskel mellem det ærede Medlems og det nuværende Byraadsflertals Fremgangsmaade, at det ærede Medlem privilegerede Mesterringen paa Bekostning af Skatteydernes Penge, medens Byraadsflertallet foretrækker organiserede Arbejdere, hvoraf der er tilstrækkelig mange arbejdsløse, for at skaane Skatteydernes Pengepung.

Det ærede Medlem Hr. Slebsagers Tilfælde er ikke enestaaende. Det er stadig saadan, at Arbejdsgiverforeningens Medlemmer nægter at samarbejde med kooperative Arbejderorganisationer. Der foreligger i denne Retning Tilfælde indtil de allersidste Dage. Det er da ogsaa ganske karakteristisk, at Venstres Folketingskandidat i Esbjerg, den tidligere kendte Afholdsagitor Bogtrykker K. Rosendahl, meget vel kunde tilslutte sig den af Fler-tallet vedtagne Ændring, naar den ogsaa kom til at gælde Mestrene. Det gale ved Vedtagelsen var kun, at den ikke var vid nok. Den skulde ogsaa udelukke de Mestrene, der ikke var Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen.

Jeg maa sige, at det er et meget daarligt Forsvar, det ærede Medlem har ydet sin politiske Medarbejder og Hr. Langkjærs provinsielle Aflægger i Esbjerg, idet Venstres Folketingskandidat, Hr. Rosendahl, skrev i „Vestkysten“ for den 23. Oktober 1928, at Loven vedrørende Er-

hvervs- og Arbejdsfrihed maatte betegnes som en Klasselov, og han skrev, at Forslagets Vedtagelse vilde give Bagslag i mere end een Henseende. Artiklen sluttede:

„Jeg tror, Venstre har haft den Nytte af Forslaget, som det kan vente at faa. Det har jo været et virksomt Middel i Agitationen, navnlig i Landbefolkningen, der i Almindelighed ganske naturligt savner Forudsætninger for fuldt ud at bedømme de Forhold, der kommer ind under dette Lovforslag, ikke mindst fordi saa faa har Anledning til at vejlede Landbefolkningen i saa Henseende.“

Ja, det er en Venstremands Ord, tilmed en af Venstres Folketingskandidaters. Det ligger tydeligt i Ordene, at denne Lov kun er en Agitations- og Fraselov, og der ligger i Ordene en tydelig Bebrejdelse mod det ærede Medlem Hr. Slebsager, der mere end nogen anden har drevet en usømmelig og ansvarsløs Agitation for at vildlede Landbefolkningen i en Sag, som den — jeg citerer en Venstremand — „savner Forudsætninger for fuldt ud at bedømme“.

Derimod vil jeg indrømme, at Venstres Folketingskandidat har været for langt ude i sit zelotiske Arbejde for Arbejdsgiverforeningen ved Benyttelsen af Anm. 2. Som ærede Medlemmer vil vide, findes der en fast Annonce i „Arbejdsgiveren“ indeholdende Anm. 2, og i den staar der:

„Det er en Æresforpligtelse for ethvert af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer at give Medlemmer af Arbejdsgiverforeningen Fortrinnet ved alle Arter af Forretningsforbindelser, ved Udførelse af Arbejde og ved Levering af Materialier og andre Varer.“

Venstres Folketingskandidat ved, at denne Anmærkning eksisterer og kan bruges, thi herom hedder det i ordret Citat fra Arbejdsgiverforeningens Organ — med den højt-ærede Formands Tilladelse —:

„Rosendahl“ — det er altsaa Venstres Folketingskandidat — „kunde nævne udmærkede Resultater af Anvendelsen af Anm. 2. I adskillige Aar havde han været det eneste Medlem af sin Organisation i sin By, og Henvendelse til hans Kolleger om at melde sig ind i Organisationen hjalp ikke, dem sad de overhørigt, men da han begyndte at bruge Anm. 2 og henvendte sig til deres Kunder, den ene efter den anden, undertiden meget fremragende Medlemmer indenfor Dansk Arbejdsgiverforening, og de fik Henvendelser fra disse Kunder om, at enten maatte de indmelde